

1er CONGRÉS
UNIÓ INTERCOMARCAL
CCOO CATALUNYA CENTRAL

*“DEFENSEM DRETS, CONSTRUÏM FUTUR.
LA NOVA UNIÓ, LA NOSTRA EINA”*

DOCUMENT D'ANÀLISI I PROPOSTES SINDICALS

1er. Congrés

catalunya central

Índex:

Preàmbul Pàg. 3

Els nostres territoris. Anàlisi socioeconòmic i línies de futur Pàg. 5

Propostes sindicals. Sindicalisme de classe i sociopolític Pàg. 14

Propostes sindicals. Àrea Organitzativa i Assessorament Pàg. 20

Unió Intercomarcal CCOO Catalunya Central. Estructures de direcció Pàg. 24

1. PREÀMBUL: 1er CONGRÉS UNIÓ INTERCOMARCAL CCOO CATALUNYA CENTRAL

DEFENSEM DRETS, CONTRUÏM FUTUR. LA NOVA UNIÓ, LA NOSTRA EINA

5 El 23 de novembre d'enguany CCOO inicia una etapa nova a les nostres comarques centrals. Ara fa quatre anys en els respectius congressos de la UI CCOO Bages-Berguedà i la UC CCOO Osona vàrem acordar iniciar un procés que ens havia d'encaminar vers la constitució d'una unió intercomarcal de la Catalunya central, que englobaria en un únic ens les comarques del Berguedà, Osona i el Bages. L'itinerari seguit potser no ha estat el desitjat i en aquest sentit tots hem d'admetre la nostra manca dedicació. També, a tall d'excusa, cal esmentar el fet que hem viscut quatre anys en els quals la lluita contra la crisi i els efectes perniciosos d'aquesta sobre el conjunt dels treballadors/es, les constants mobilitzacions en contra de les equivocades polítiques dels governs, etc. han centrat bona part de l'activitat sindical. D'altra banda la pròpia dinàmica sindical, el dia a dia, ens ha brindat pocs moments, per poder establir àmbits o espais de debat en profunditat, propis i imprescindibles a l'hora d'afrontar processos complexos com aquest.

Ara la nova organització, la Unió Intercomarcal de CCOO de la Catalunya Central, es posarà en marxa i hem de veure en aquesta fusió interterritorial una oportunitat i no pas un entrebanc. Haurem de mantenir una via de comunicació permanent que ens permeti la col·laboració, el suport mutu i aprofitar el millor de cada comarca. Aquestes dinàmiques de treball han de ser presents en tots els àmbits, en els nous òrgans de direcció de la Unió i també ens els nous sindicats de ram, ram per ram i també entre tots els rams. En la situació actual el treball cooperatiu i en equip ha de permetre una millor gestió i optimització dels recursos.

Com deia Sèneca, "el vent no bufa mai a favor per aquell que no sap on va". Nosaltres sabem cap on anem. Tenim clars els principis del sindicat i els objectius que ens uneixen. Volem organitzar els treballadors/es en la defensa dels seus drets i en la millora de les seves condicions de vida. Com a sindicat hem de estar a l'alçada d'aquests objectius i vetllar a diari per oferir als treballadors/es una eina útil i eficaç. La nova organització sortint d'aquest Congrés ha de ser una oportunitat adreçada a potenciar els principis i els objectius sindicals. Serem una organització més gran, i haurem de ser una organització millor. La suma de dos organitzacions i tres comarques ens ha de permetre tenir millors eines per atendre als nostres afiliats/des i al conjunt dels treballadors/es. La resposta ràpida, l'atenció directa i el suport constant als treballadors/es ens faran créixer com a organització i fer de la suma una multiplicació.

Els nous òrgans de direcció han de ser àgils, reduïts i executius. No poden ser la suma dels anteriors organismes. Hi seran presents les diversitats del sindicats, rams, quadres, militants, etc. I en un marc d'autonomia han de dur a terme el seu treball de la forma més eficaç possible.

L'aposta dels territoris serà ferma en la nova organització, però volem també l'aposta ferma de la organització, de la CONC, en els territoris. No entenem el sindicat sense presència en els diferents territoris de Catalunya. No formem part d'un país uniforme territorialment parlant, però som una organització nacional de treballadors i treballadores. La nostra capacitat de créixer i millorar ho serà en la mesura en que tots els afiliats/des i tots els treballadors/es puguin pertànyer a una organització que garanteix la igualtat de tracte en cada punt de la geografia catalana. Per això exigirem el compromís de la direcció de CCOO Catalunya amb els territoris i les seves diferents realitats. La optimització de recursos no pot anar per davant de la presència i el treball en el territori i la capacitat de donar respostes a cada afiliat/da allà on es trobi. Som organitzacions vinculades als territoris, a les persones, col·laborem amb el teixit associatiu, participem de les reivindicacions, formem part de les plataformes ciutadanes, etc. I ha de seguir sent així. Serà així en la mesura que entre tots ens hi seguim implicant, des del convenciment i la militància, però també serà així si rebem el corresponent suport des de la direcció de Catalunya. Som comarques que estem patint de manera més forta una crisi que ja dura més de quatre anys. Hem donat suport als treballadors/es en les difícils situacions que s'han viscut. Hem estat al costat del treballadors en la recerca de sortides per a empreses amb dificultats i en les apostes de futur d'empreses de fort arrelament. Tota la feina la hem fet des del territori i la volem seguir fent, per això volem seguir estant i ser cada vegada més útils i millors.

30

35

2. ELS NOSTRES TERRITORIS. ANÀLISI SOCIOECONÒMIC I LÍNIES DE FUTUR

Avui els principals problemes que tenim els treballadors i treballadores de les comarques centrals de Catalunya són, com al conjunt del país, l'aplicació de unes polítiques neoliberals que comporten: l'atur (les dades de maig donen com aturats/des
5 inscrits 16.087 al Bages, 12910 a Osona i 3.378 al Berguedà) la precarietat i la pèrdua de drets laborals i el retrocés en drets socials i qualitat de vida. Traduït sindicalment, les nostres reivindicacions són: **TREBALL, ESTABILITAT I DRETS LABORALS I MILLORA DE LES PRESTACIONS SOCIALS O ESTAT DEL BENESTAR.**

10 La lluita contra l'atur i la generació de treball passa per diferents aspectes, però voldríem ressaltar-ne dos: la generació d'activitat econòmica –infraestructures i desenvolupament dels diferents sectors industrials i de serveis- i la formació i reciclatge professional i el suport la inserció laboral de les persones treballadores. És fonamental que els recursos destinats a la investigació i el desenvolupament de
15 productes i serveis tant per part de les administracions públiques com per les empreses sigui molt superior.

**Hem sofert una important erosió, especialment amb les successives reformes laborals, en els drets i condicions laborals de les persones treballadores i un atac al paper social i a la funció dels sindicats. Una societat moderna i
20 competitiva, amb empreses avançades, ha de basar-se en un model de relacions laborals democràtic i participatiu. Un model en que els treballadors i treballadores pugin tenir informació i participació, com a generadors i coneixedors dels bens i serveis que produeixen, en l'empresa i les seves decisions. Unes relacions laborals on treballadors i treballadores siguin
25 respectats com a persones i en els seus drets laborals. Un món del treball on els sindicats puguin exercir amb tota normalitat la seva important funció social.**

En aquest context i amb la situació de crisi que vivim, el Sindicat de CCOO, considera necessari que les nostres comarques i complementàriament les diferents localitats, tinguin projectes de present i de futur, generadors d'ocupació i benestar, que defineixin
30 cap on volem anar i quin paper volem tenir en el nostre país.

Des de CCOO tenim propostes pel desenvolupament productiu i territorial a les comarques de la Catalunya Central. Volem un territori econòmicament equilibrat, amb indústria i serveis, respectuós mediambientalment, ben comunicat, amb una bona oferta formativa i cultural a tots nivells, amb cohesió social, participatiu i capdavanter
35 en iniciatives econòmiques i socials.

Sectors industrials i de serveis.

Sector industrial. Tenim una indústria metal·lúrgica força depenent de l'indústria automobilística, amb un grup significatiu d'empreses modernes i avançades tecnològicament. Però per garantir el futur del sector s'ha de continuar impulsant processos de millora tecnològica i de diversificació o de noves especialitats però cal més intensitat per entrar en activitats relacionades per exemple, amb el cotxe elèctric, les energies eòliques i solars, el material ferroviari, etcètera. No obstant les empreses més importants i que son motors econòmics, especialment al Bages, solen ser empreses multinacionals amb centres de decisió en altres països i que no fan aquí la investigació i desenvolupament dels productes i això ho dificulta. Caldria mirar la possibilitat de crear clústers entorn les empreses capdavanteres i amb altres més petites que amb el que se'n diu Kilòmetre 0 els hi subministren productes i serveis i amb el suport de i col·laboració de centres d'investigació i desenvolupament com el Centre Tecnològic de Manresa i de formació com el Centre de Formació Pràctica, de manera que conjuntament podria suposar un reforçament i obrir noves perspectives a aquesta indústria comarcal. A Osona el sector de les indústries que en aquest moment hi ha que ja donen important valor afegit, s'ha de potenciar junt amb la UVIC, el continuar amb I+I+D per tal de no perdre presència als mercats, ja que això pot ser a curt i mitja termini una font d'ocupació de qualitat i de creixement a la comarca.

La situació d'aquest sector al Berguedà ha sofert una important davallada, de les quatre empreses d'aquest sector que empleaven més de 100 treballadors/es tan sols en resta una oberta (Montajes Rus). La resta (TYCO, BERMAQ S.A, PLANCHISTERIA BERGADANA S.L) per un motiu o altre han anat tancant les seves portes. Una altra de les empreses històriques de la comarca, La Central Tèrmica de Cercs va tancar per envelliment de les instal·lacions el desembre del 2011. Després del seu tancament, des del sindicat CCOO es va reivindicar públicament als responsables de la política industrial catalana llur implicació en l'impuls d'una planta de biomassa a Cercs (21.000 hectàrees explotables de massa boscosa). Resumint, el sector ha quedat fortament enfonsat, quedant els petits tallers de manteniment d'automòbils i poca activitat més.

La mineria. És tracta d'un sector molt específic al Bages. La mineria potàssica és fonamental pels fertilitzants de l'agricultura, una necessitat mundial. La quantitat i la qualitat del material i els preus de les matèries primes li auguren possibilitats de mantenir i incrementar l'activitat econòmica, mantenint els llocs de treball i crear-ne de nous. Les apostes i inversions de l'empresa van en aquesta direcció. És possible incrementar l'extracció de la sal de les terreres i les instal·lacions per poder donar-li diversos usos industrials. Hi ha dues qüestions que són vitals per garantir la continuïtat de les explotacions i que sindicalment hem de reivindicar a l'empresa i a les administracions: la reducció dels impactes mediambientals, molt especialment la salinització dels nostres rius –Llobregat i Cardener- i la dotació de l'ample de via europeu per part del Ferrocarrils de la Generalitat per comunicar les mines amb Barcelona i en conseqüència amb França i altres països europeus. A la comarca del Berguedà, amb el tancament el 2008 de la darrera explotació de la darrera mina de carbó (Carbons Pedraforca) aquest sector (un sector que indirectament donava feina a

mes de 1000 treballadors entre tallers mecànics, elèctrics, fusta i transportistes) ha desaparegut completament del mapa.

5 **La química.** Després de la desaparició de Pirelli al Bages com a gran empresa del sector, queden un grup significatiu d'empreses que incloses les més petites, des de fa anys treballen per l'exportació. En el grup de les empreses químiques hi han diversos centres de treball dependents de multinacionals. A Osona el sector químic i farmacèutic a la comarca està bàsicament centrat en els productes fitosanitaris lligats a la ramaderia, que sent un sector potent a la comarca es necessari continuar
10 potenciar-lo, en quan a la química es basa fonamentalment en petites empreses del sector de d'injecció del plàstic que son un complement de les altres sectors industrials existents.

El tèxtil i el sector de la pell. Respecte el tèxtil aquest és el sector industrial que ha sofert més reestructuracions i en certa manera ha hagut de reinventar-se. Les
15 empreses que queden fan productes molt específics, tenen poca incidència en mà d'obra i estan orientades a l'exportació. La presència d'aquest sector a les tres comarques antany omnipresent , no només generava llocs de treball de manera directa, sinó també de manera indirecta (construcció de maquinaria i útils destinats aquest sector), potenciant el petit i mitjà comerç a les poblacions on hi havia establertes les fàbriques tèxtils. El sector de la pell a la comarca d'Osona amb el
20 tancament de les grans empreses com Colomer Munmany, a l'igual que succeí en dècades anteriors amb les grans empreses i/o colònies tèxtils, pràcticament ha deixat d'existir.

El sector de la fusta i la torneria. A la comarca d'Osona el sector de la fusta segueix ocupant un carta presència, en aquest aspecte cal destacar el fet que el sector de la torneria a la comarca és la principal arran de l'Estat espanyol. El sector de la fusta
25 especialment el de la torneria es el clúster més important de l'estat Espanyol, fora necessari una inversió per tal d'aconseguir una major internacionalització del sector, amb ajudes a la innovació i a l'exportació per tal de consolidar i recuperar gran part del potencial de la mateixa per tal d'evitar que segueixi els passos de l'indústria tèxtil i de
30 la pell.

La indústria alimentària. Aquest és un sector molt divers, des de la indústria càrnia, passant per les conserves i productes congelats, fins els vins i caves entre altres. És un sector, compost de subsectors de més o menys dimensió que com tots ha notat la
35 crisi, però potser no tant. Cal destacar diverses empreses mitjanes - grans en el sector de la indústria càrnia. Pensem que és un sector que en conjunt pot potenciar-se desenvolupant nous productes i marques, i exportant més. A la comarca d'Osona el sector agroalimentari esdevé un sector hegemònic tant pel que fa al nombre d'empreses, com al nombre de treballadors/es empleats. Això provoca, que a la
40 comarca d'Osona, es comenci a experimentar certa deriva vers el monocultiu empresarial, concretament pel que fa al sector càrnic. Un sector no exempt de controvèrsia, al tractar-se d'empreses amb dinàmiques poc curoses amb els drets laborals, socials i ambientals. Apostar de manera prioritària i exclusiva per la creació d'una espècie de monocultiu empresarial del sector agroalimentari, seria un error,

tenint en compte l'experiència passada del tèxtil. Òbviament s'ha de potenciar i dinamitzar aquest sector, però alhora s'ha d'incidir en la necessitat de millora dels seus estàndards de qualitat, desenvolupament tecnològic i millora de les relacions i condicions laborals i ambientals. A la comarca del Berguedà aquest sector es manté, sense patir grans daltabaixos. Cal destacar en aquest sentit l'empresa LIVEN S.A, dedicada a l'elaboració de productes alimentaris per aperitius, que ha ampliat les seves instal·lacions i ha augmentat el seu volum d'exportacions.

La construcció. Aquest és el sector que ha sofert la davallada més important degut a la bombolla i la crisi immobiliària, i les retallades en inversions públiques. Difícilment recuperarà el que ha estat i la dimensió que ha tingut, però ha de continuar sent un sector amb un pes significatiu, per la repercussió que té a l'ocupació tant al sector directament, com a la resta de sectors. No només serà necessària la construcció d'habitatges, sinó que es necessària una política de inversions per la construcció d'infraestructures i equipaments públics i privats que la societat necessita, en la recuperació d'espais degradats i en la rehabilitació interior i exterior d'edificis incorporant-hi elements d'estalvi i eficiència energètica. Les obres d'infraestructura han de ser generadores de valor econòmic, social i ambiental lligades al territori i han de ser pensades per generar serveis als ciutadans i valor a les empreses millorant la seva competitivitat.

La sanitat. Aquest és un sector de serveis important i divers amb tres grans empreses públiques i semipúbliques o concertades en els àmbits de l'atenció primària, hospitalària (amb l'empresa més gran de la comarca amb prop de 2000 treballadors/es) i sociosanitària. Al costat d'això hi ha altres empreses petites i molt petites en l'àmbit d'atenció residencial i sanitari privat. És un sector on les retallades de les administracions han afectat, però és un sector amb possibilitats de creixement degut a les necessitats de la població. És un sector que junt a l'activitat d'atenció sanitària i sociosanitària, fa una tasca de investigació, formació de professionals amb acords amb les universitats i al voltant de la qual hi ha una indústria, que podria ser molt més potent en el futur, si és treballa adequadament, de fabricació de materials i equipament sanitari (ja existeix alguna indústria que hi treballa). Aquest sector té importants vinculacions amb les administracions de la Generalitat i inclús amb alguns ajuntaments per exemple el de Manresa. Aquest sector a la comarca d'Osona, només pel que al Consorci Hospitalari de Vic dona treball de forma directa a unes 2000 persones. L'existència d'una ampla xarxa de residències de caràcter privat o concertat constitueixen un munt de llocs de treball a més de donar els tants necessaris serveis a la gent gran. L'existència d'aquest filó de llocs de treball potencia l'oferta formativa de la Universitat de Vic (estudis universitaris d'infermeria) i la dels centres de formació professional de la comarca. Per això mateix cal seguir potenciant, millorant i ampliant aquest sector tan significatiu i important dins de les nostres realitats comarcals. Aquest sector, és de vital importància a la comarca del Berguedà, el nombre de treballadors/es empleats entre residències de persones de la tercera edat, ICS I Hospital comarcal de San Bernabé (314 treballadors/es) és considerable. Tanmateix cal indicar que els efectes de la crisi s'han traduït en una considerable retallada tant pel que fa als serveis com al nombre de les plantilles. Dins d'aquesta tessitura, dir que

s'ha perdut per a la comarca el servei d'analítiques del laboratori del CAP de Berga que s'ha traslladat a l'Hospitalet de Llobregat.

5 **L'educació.** Junt amb la xarxa pública i concertada d'escoles i instituts, a les nostres comarques hi cal destacar l'àmbit universitari amb el centre de la Universitat Politècnica de Catalunya a Manresa , la Fundació Universitària del Bages i la Universitat de Vic, amb un nombre considerable de professorat i estudiants. Evidentment les retallades estan tenint un fort impacte negatiu. No obstant, tant la important oferta de formació professional com la universitària són elements
10 dinamitzadors per l'activitat econòmica i seria desitjable una major relació i intercanvi amb els agents socials i econòmics així com una major vinculació a les necessitats de les empreses.

15 **Els serveis a les persones.** Aquest és un sector amb una gran potencialitat, però que ara amb la situació de crisi s'ha estancat i inclús a retrocedir. Cada dia les necessitats de les persones i les famílies, de l'atenció als nens i nenes, de les activitats extraescolars, del lleure, de l'atenció a les persones grans i malalts crònics, etcètera, són més grans. El desenvolupament de la Llei d'Atenció a la Dependència havia de ser un element potenciador de serveis i un nou filó de llocs de treball, però s'ha parat. És d'esperar que en un futur torni a créixer.

20 **L'administració i els serveis públics.** Les retallades de personal i condicions laborals en aquest sector han estat importants, però hi ha un considerable número de llocs de treball. Aquest sector s'enfronta a processos molt contradictoris i complicats, per una banda hi ha necessitats ciutadanes que demanden més efectius –metges, bombers, policies, brigades d'obres,...-, per altre cal un procés de modernització i
25 agilització de l'administració, i per altre les polítiques neoliberals plantegen la reducció de les administracions i la privatització dels serveis públics. Els propers anys poder força difícils. Evidentment ja hi ha actualment àmbits de serveis públics gestionats per empreses privades, per exemple, tot el que és la neteja de locals i vies públiques, la recollida de deixalles i els transports públics.

30 **Comerç, hostaleria i turisme.** La reducció del consum de les famílies ha tingut un fort impacte en aquests sectors i en conseqüència s'han perdut llocs de treball. En el comerç els que sembla que tot i els problemes és mantenen són les grans superfícies i establiments especialitzats. En general forces comerços petits tenen dificultats per subsistir. L'hostaleria viu molt alts i baixos amb una constant obertura i tancament de
35 locals. El turisme a la comarca del Bages pot fer encara un recorregut de creixement, però limitat doncs mai serem una comarca important turísticament parlant. Però hi ha elements que cal promocionar a part de Montserrat, com Manresa, Cardona, Sant Benet de Bages, L'Estany... junt als nostres paisatges i natura, i amb la coordinació entre els diversos agents i administracions implicades. La modernització i
40 especialització del comerç als nostres pobles i ciutats, el foment del turisme, l'organització de fires i activitats culturals i lúdiques importants, poden ser elements que junt a la recuperació econòmica poden fer avançar a aquests sectors que agrupen a moltes petites empreses i a forces treballadors/es. Respecte la comarca d'Osona, el seu entorn natural conjuntament amb el seu valuós patrimoni Romànic (la ciutat de

Vic disposa d'un dels 3 museus més important del món pel que fa a l'art Romànic haurien de permetre una clara aposta per la combinació de l'agroturisme i el turisme cultural, sense deixar de banda altres manifestacions culturals (Mercat de la Música viva, Mercat mitjaval, etc.) que caldria explorar i dinamitzar econòmicament. Pel que fa a la comarca del Berguedà, aquesta segueix mantenint l'activitat comercial a les grans superfícies i al petit i mitjà comerç. A la comarca existeix un turisme rural que any rera any ha anat creixent alhora que manté i potencia els criteris de qualitat i respecte amb el medi. En aquest sentit, cal remarcar que el Berguedà lidera l'àmbit de les colònies (la comarca acull 7312 joves en unes 216 activitats educatives de lleure). Tanmateix cal ressaltar el fet que alguns dels recursos que permetrien dinamitzar l'economia de la comarca resten pendents d'explotar. Un dels recursos més desaprofitats són els Rasos de Peguera, situats a 20 KM de Berga. L'estació d'esquí resta tancada en espera d'inversions que permetin l'obertura de les pistes, el qual permetria potenciar el turisme familiar de neu. El mateix succeeix en els casos del Santuari de Queralt i la seva hostatgeria i el castell de Berga (les obres resten aturades des de fa 7 anys per falta d'inversió).

Infraestructures

Abans ja hem fet referència a aspectes de l'entorn formatiu, universitari de suport a les empreses. És important també pel desenvolupament econòmic i social de la nostra comarca la creació i millora de determinades infraestructures.

Entenem que el tema ferroviari és la prioritat. Un dels problemes més importants és la situació de les comunicacions amb Barcelona, AVE, port i aeroport i amb les comarques de més metropolitanes. No disposem d'uns serveis ferroviaris adequats pel transport de persones i mercaderies. Cal aconseguir uns serveis ferroviaris més ràpids – arribar a Barcelona amb menys d'una hora-, més segurs i còmodes. Això fa necessari la millora i modernització de les vies, estacions i instal·lacions especialment per ADIF i RENFE.

També caldria millores en els Ferrocarrils de la Generalitat. La durada del trajecte és molt llarga. Hauria d'aprofitar-se la ubicació de la tercera via d'ample europeu requerida per l'empresa de les mines de potassa per fer les seves inversions, i a la qual la Generalitat s'ha compromès per mirar d'aconseguir millores en aquest sentit.

En el tema ferroviari és una llàstima que les millores realitzades en la línia de Manresa a Lleida per part de ADIF, si bé l'han fet més segura, no han permès millorar la velocitat i reduir el temps de viatge, i això junt a la poca circulació de trens, fa que sigui poc utilitzada.

En matèria de carreteres, hem millorat i hem passat a disposar de l'Eix Transversal primer i de l'Eix Diagonal recentment. Tot plegat ens han facilitat la comunicació amb diverses comarques veïnes, amb Lleida, Girona i ara la l'Anoia, Penedès i Garraf. A més l'Eix Transversal ara s'està desdoblant convertint-lo en autovia. El problema el tenim fonamentalment amb les carreteres que van a Barcelona i entorns. La C 55 està saturada i és una font d'accidents –un nombre important de mortals- i l'Autopista de Terrassa C-16 és molt cara. Reivindiquem les mesures oportunes per millorar la

seguretat i reduir l'accidentalitat de la C 55 i poder rebaixar els peatges pel transport públic i per desplaçaments per motius laborals. Una reducció o eliminació indiscriminada dels peatges té un cost que comportaria noves retallades en altres partides pressupostàries vitals.

Pel que respecta al Berguedà ens manquen importants millores pel que fa a la comunicació viària amb la comarca veïna del Solsonès. En relació a la comarca d'Osona aquest any 2012 han finalitzat les obres de millora des de Olvan- Olost-Vic (l'existència del polígon industrial Roca Rodona al poble d'Olvan, que segons un estudi tècnic podria crear 15000 llocs de treball és quelcom a tenir en compte i aprofitar). Tanmateix la comunicació amb la Cerdanya a empitjorat , primer, perquè no es continua amb el desdoblament de la C-16 de Berga a Baga que és l'últim tram per arribar al Túnel del Cadí, i segon , fins l'any passat 2011 el nombre de berguedans/es que teníem bonificació per passar el túnel eren uns 14.000, a partir del canvi de normativa aplicable aquest 2012 tan sols el 5% dels berguedans (uns 700) han renovat. Causes 1e de que la crisi econòmica i conseqüentment la baixada del consum estan influent, si ,però la 2º que per renovar la validesa de la targeta de pas es necessiten presentar cinc documents de diferents estaments , és una pèrdua de temps tant gran que desincentiva a molts i no te sentit en uns temps en que les noves tecnologies ho permetrien fer des de casa.

En referència a les infraestructures a la comarca d'Osona, el més urgent fora el desdoblament de la línia de tren de Barcelona a Puigcerdà, amb un increment de les freqüències de pas, i al mateix temps es tindria d'aprofitar el desdoblament per fer-ho amb amplada de via europea, ja que al tractar-se d'una via internacional fora una via de sortida de mercaderies important, el següent pas fora reprendre l'idea del eix transversal ferroviari, amb una concessió amb l'aeroport de Girona com una sortida més a l'exterior, tan per el moviment de persones com de mercaderies, ja que es una gran infraestructura a mitja ora de la comarca.

La formació i el suport a les persones per la recerca de treball.

En uns moments amb un nivell tant alt de persones en atur, al costat de la generació d'activitat econòmica, és fonamental disposar de recursos per la formació i el reciclatge professional i per l'acompanyament a la recerca de feina. Que és el millor que poden fer les persones que estan en atur, tant per ells com socialment? Junt a buscar feina, aprofitar el temps per formar-se i reciclar-se professionalment per estar en millor condicions per accedir a un lloc de treball.

Doncs en aquests moments per part de l'Estat, de la Generalitat i inclús de forces Ajuntaments s'han reduït dràsticament el recursos destinats a la formació i a l'acompanyament. L'actitud dels governs reduint recursos, impedeix la formació, ens fa menys competitius i obre camins a la marginació i l'exclusió social, i més tenint en compte que cada vegada hi ha més persones que han acabat les prestacions i subsidis de desocupació.

Necessitem una formació ocupacional i continua en quantitat i en qualitat més adequada a les necessitats reals presents i futures dels sectors i empreses. La

recuperació dels recursos per la formació i l'acompanyament a la recerca de feina és una reivindicació sindical. Cal exigir a les nostres administracions, recursos per la formació de tots els aturats que ho necessitin, la possibilitat de realitzar pràctiques retribuïdes a les empreses, l'ensenyament teòric i pràctic de oficis, etcètera.

Cal també recuperar els orientadors i insertors laborals del les Oficines de Treball i dels agents econòmics i socials, per informar i ajudar a les persones aturades a prendre les millors decisions tenint en compte les seves capacitats i les possibilitats del mercat laboral.

Línies de futur

Pel que fa a la comarca del Bages: Disposem a la nostra comarca d'elements que poden ajudar al desenvolupament dels sectors i l'activitat econòmica. La majors vinculació i col·laboració de les nostres Universitats amb les empreses i agents econòmics i socials, l'ampliació dels estudis amb noves especialitats i la coordinació i intercanvis amb altres Universitats poden ajudar.

Un altre factor a considerar és el Centre Tecnològic de Manresa que està jugant un paper en la investigació i desenvolupament de materials i productes amb empreses capdavanteres, i que el pot incrementar posant-se més al servei de les nostres empreses i sent més multidisciplinar.

Els nostres centres de formació professional fan una tasca important, en aquest sentit cal valorar el Centre de Formació Pràctica i seria necessari que incorporés noves especialitats no solament del sector metal·lúrgic. En aquest sentit fora interessant apostar per donar un ***impuls de la biomassa com a font d'energia pot esdevenir un revulsiu per a la reconversió principalment d'empreses industrials i de serveis cap a aquest nou sector energètic i, per descomptat, per crear un major incentiu per a dur a terme una bona gestió forestal, mantenint i creant nous llocs de treball en aquest sector.***

Pel que fa a la Comarca d'Osona: Una major vinculació i col·laboració de la Universitat de Vic amb les empreses i agents econòmics i socials, l'ampliació dels estudis amb noves especialitats i la coordinació i intercanvis amb altres Universitats poden ajudar a la futura reactivació econòmica de la nostra comarca. La presència De la Universitat de Vic hauria de servir per a la realització i implantació de projectes adreçats vers l'aprofitament òptim dels recursos naturals existents a la comarca. La gestió eficaç de l'àmbit forestal, la generació i explotació de la biomassa i la gestió dels purins amb l'aprofitament per a diversos usos mitjançant el seu tractament, no només són creadors de llocs de treball, sinó també el motor d'un nou model de creixement econòmic basat en el coneixement, el treball qualificat i la sostenibilitat territorial i ambiental. En la mateixa línia, cal destacar pel que fa al sector de les noves tecnologies , l'existència a la comarca d'Osona, d'un important nucli empresarial que es dedica al desenvolupament i comercialització de distints productes i/o sistemes

operatius i ensem a l'oferta de distints serveis relacionats amb els sectors de la informàtica, la comunicació i el transport.

5 Les administracions locals i comarcals haurien de treballar conjuntament, algunes coses a través dels respectius Consells Comarcals ja s'han fet com per exemple el cens de polígons, característiques i disponibilitats, però potser caldria avançar també en el coneixement de les naus buides ara disponibles i fer una promoció conjunta, coordinant-se amb institucions supracomarcals i cercant oportunitats de noves inversions per la nostra comarca.

10 També, amb la col·laboració de administracions públiques i entitats privades, hauria d'intensificar-se la formació comercial i el suport i acompanyament a les empreses per l'entrada i l'exportació a mercats externs. Cal tenir en compte que els nostres productes, degut als costos salarials, són competitius a Europa i altres mercats.

És necessari incrementar la nostra productivitat, però cal fer-ho fonamentalment amb millores tecnològiques i organitzatives.

15 Aquestes iniciatives de les empreses, sectorials i generals a les respectives comarques, haurien de tenir el màxim consens, implicació i defensa per part de les Administracions Públiques, de les Entitats i dels Agents Econòmics i Socials. No obstant, l'empitjorament de les condicions laborals, les retallades socials i l'increment de les desigualtats no crea un context favorable a determinades col·laboracions.

20

25

30

3.PROPOSTES D'ACCIÓ SINDICAL. SINDICALISME DE CLASSE I SOCIOPOLÍTIC

5 Ens trobem en un moment històric crític, on les polítiques neoliberals que estan aplicant els respectius governs, de Catalunya i de l'Estat, seguint el dictat dels mercats financers, estan suposant la retallada, de drets laborals, socials i democràtics, més brutal dins del període democràtic sorgit arran de la mort del Dictador. Tal com vam dir a la vaga general del 29M: **S'ho volen carregar tot!**

10 El nou espai organitzatiu de CCOO de la Catalunya Central ha de servir per enfortir la nostra capacitat de lluita contra aquestes polítiques. Immersos en aquest context de crisi i de pèrdua de drets socials i laborals, la gent de CCOO haurem de plantar cara i participar activament en la organització de la resposta vers aquestes polítiques antisocials. Unes polítiques que perjudiquen al conjunt de la ciutadania i particularment a la classe treballadora alhora que incrementen les desigualtats, la
15 pobresa i el perill d'exclusió social de moltes persones i famílies.

La Unió Intercomarcal ha de ser l'eina organitzativa que ha de permetre apropar les propostes sindicals a la ciutadania, esdevenint l'impulsor d'espais de treball unitaris contra les retallades. Espais on hi participin activament el moviment sindical, i els diferents moviments socials, veïnals, entitats i partits polítics, l'acció conjunta dels
20 quals tindrà com a objectiu bàsic la defensa dels drets laborals, socials, democràtics i nacionals. Caldrà que CCOO juntament amb d'altres entitats i organitzacions socials porti a terme les mobilitzacions socials per reclamar responsabilitats penals i socials als causants d'aquesta crisi econòmica i financera, exigir mesures contra el frau fiscal i advocar per una fiscalitat justa, a fi de millorar el nostre estat del benestar , garant d'
25 una societat més justa ,solidària i redistributiva de la riquesa.

Hem de situar CCOO de la Catalunya Central en les millors condicions possibles per tal de poder ser un referent ideològic de cara el futur procés de mobilitzacions socials. I ho haurem de fer des de la diversitat i realitat política i social diferent que hi ha a
30 cadascuna de les comarques que formen la Catalunya Central (Bages, Berguedà i Osona). A partir de una estratègia compartida, que s'haurà de concretar de manera específica en cadascuna de les comarques. Unes mobilitzacions que hem de descentralitzar, impulsant accions reivindicatives en forma de manifestacions, concentracions, actes i accions reivindicatives en les nostres respectives comarques.

En aquesta nova etapa que encetem, la gent de CCOO hem d'estar al costat i donar
35 suport a les distintes lluites socials que s'estan portant a terme en contra les retallades en la sanitat pública, el sistema educatiu, les retallades de drets socials i laborals. Així com també posicionar-nos activament contra les privatitzacions, els desnonaments, a favor dels estafats pels bancs, i sobretot a favor dels interessos i les necessitats dels aturats/es. En definitiva, **en aquests moments tan difícils hem d'impulsar encara
40 més el caràcter sociopolític de les Comissions Obreres.**

Entre els col·lectius que cal d'organitzar, és vital el de les persones aturades. Haurem d'establir un pla de treball conjuntament amb els sindicats comarcals que ens permeti

organitzar aquest col·lectiu. Molts treballadors/es que passen del treball actiu a la situació d'atur continuen afiliat/es, això ens obliga a haver de planificar i dissenyar espais de trobada i reivindicació, com poden ser assemblees, trobades, concentracions o marxes d'aturats. Hem de deixar clar que per CCOO per sobre de les xifres d'atur hi estan les persones. Aquestes persones tenen rostre, nom i cognoms, de vegades fins i tot són els nostres veïns, familiars, companys o amics. Unes mobilitzacions que haurem d'estendre no només als nostres afiliats/es, sinó a tots aquells aturats/es, que vegin el sindicat com un espai d'articulació vers la defensa dels seus interessos de classe treballadora i alhora com a òrgan generador d'espais de solidaritat.

En defensa de la Sanitat Pública.

Estem immersos dins d'un voraginós procés de retallades, privatitzacions i imposició de copagaments en els medicaments i altres serveis mèdics. Reducció de plantilles i serveis que incrementen totes les llistes d'espera de la sanitat pública. Hem de lluitar per una sanitat digna, amb capacitat i de qualitat. Això és lluitar per la qualitat de vida que ens mereixem fruit del salari diferit que paguem mitjançant impostos i cotitzacions tots els treballadors/es i la ciutadania en general. El Sindicat de CCOO ha estat un dels promotors i membres més actius de La Plataforma de Defensa de la Sanitat Pública del Bages i des de la Plataforma i amb iniciatives pròpies seguirem reivindicant una bona sanitat pública per tothom. Hem de treballar per construir espais similars unitaris de lluita contra les retallades a la sanitat també al Berguedà i Osona. Així com també Treballar en la organització de les persones delegades de sanitat a la Comarca per tal de poder articular accions de defensa i reivindicació d'una Sanitat pública, de qualitat i universal.

Per l'educació pública i de qualitat.

Defensem un model d'educació pública i de qualitat. En aquest sentit destaquem el paper de CCOO en la creació, les propostes i mobilitzacions aconseguides per la Plataforma "El Bages es mou" en l'àmbit educatiu. Les reivindicacions en defensa de l'educació pública no són només dels treballadors d'ensenyament, sinó que ha de ser reivindicació de tot el moviment sindical.

Contra l'exclusió social, defensem les prestacions socials i el model del benestar.

Molts col·lectius especialment necessitats com: persones grans, malalts crònics, discapacitats, famílies pobres, immigrants, entre altres, han vist retallades pels governs central i autonòmic els serveis corresponents i les prestacions econòmiques i socials que rebien, portant-los a la pobresa i a la exclusió social. Aquest també és un àmbit de reivindicació sindical. Reclamarem als respectius governs de l'Estat i de Catalunya que es defensin sense excuses els drets socials d'aquests ciutadans. La solidaritat fruit de la redistribució de la riquesa, en lloc de deixar-los en les mans de la caritat, en molts casos ben intencionada, i en altres com una forma d'autojustificació dels que s'han enriquit sense escrúpols i abusant de la majoria, és allò que defensarem fermament des de CCOO.

Valors del sindicalisme i Cultura.

Des de CCOO hem d'impulsar espais de debat, per explicar qui són realment els culpables de la crisi i de defensa d'un nou model econòmic i social alternatiu al que il·legítimament ens volen imposar els mercats financers i els seus polítics acòlits. En aquest sentit cal destacar el bon resultat del cicle de xerrades a Osona, sota el títol: "Això no és una crisi, és una estafa". Un espai de debat pedagògic que s'ha de continuar impulsant i ampliar vers objectius més amplis (passar de la teoria a la praxis i del coneixement a l'acció polític Sindical). Buscarem espais de col·laboració amb la Fundació Cipriano García – CCOO de Catalunya en l'organització de debats, xerrades, seminaris i activitats culturals que tinguin com a element central la reflexió estratègica i formació per a l'actiu sindical de la Unió Intercomarcal. També reforçarem l'espai d'estudis i recerca sindical, elements de memòria històrica del moviment obrer a la Catalunya central.

Caldria exportar i millorar aquest espai a les comarques del Bages i el Berguedà.

Per la tolerància i la diversitat.

Volem referir-nos en aquest document a la immigració i al preocupant creixement del racisme i la xenofòbia, el qual té especial incidència a les nostres comarques, amb presència important de grups xenòfobs a molts ajuntaments, i amb atacs de violència racista. Els drets humans estableixen el dret a les famílies i a les persones a emigrar per cercar una vida millor. El Sindicalisme sempre ha defensat la igualtat, la solidaritat i la fraternitat entre els treballadors i ciutadans del món. Els espanyols i catalans en èpoques passades hem emigrat per buscar una feina millor o com a refugiats polítics d'una dictadura i hem agraït que fóssim ben acollits. Els immigrants no són els responsables de la crisi. Per això des de CCOO seguirem defensant els drets humans i participarem en Plataformes en defensa de una societat més cohesionada i plural com "Tots Fem Bages", sent membres actius, amb propostes, i impulsant el seu funcionament. A la comarca d'Osona, existeix un ampli teixit d'entitats i associacions en defensa de la tolerància i en contra de la xenofòbia, amb els quals ha col·laborat i seguirà col·laborant CCOO. En aquest sentit, centrarem les nostres accions en aquests quatre punts:

– Campanyes des de la secretaria de immigració dirigida als treballadors immigrants per informar de la necessitat de afiliació a CCOO, com a eina per organitzar-se, coordinant la campanya amb els diferents sindicats comarcals o Federacions.

– Des de la Secretaria de immigració hem de aprofitar les eines al nostre abast (espais, material didàctic,...) per realitzar cursos i sessions de integració per treballadors estrangers, tant de idiomes com de cultura, història i entorn del país.

– Organitzar jornades o cursos per afiliats i delegats sindicals que trenquin falsos rumors i tòpics sobre la situació de la immigració, que només generen odi i racisme.

- Les empreses de les nostres comarques son un gran exemple de diversitat cultural, i hem de treballar conjuntament amb els sindicats comarcals per augmentar la representació dels treballadors estrangers. La implicació dels treballadors estrangers en la defensa dels drets col·lectius dels treballadors és la millor manera de trencar certs tòpics.

Igualtat de gènere.

La Llei d'Igualtat de 2007 ha estat una impulsora important de polítiques i programes per avançar en la igualtat de drets i oportunitats d'homes i dones, però el context de profunda crisi econòmica i social ha fet recular clarament tot aquest impuls. Així mateix, ens governen partits que representen els sectors més conservadors d'aquest país, que estan treballant per fer enrere no solament els drets socials i laborals, si no també moltes llibertats civils, especialment les que afecten a les dones. És per tot això que la nova Intercomarcal de la Catalunya Central, ha de seguir treballant més que mai per no perdre els drets i llibertats conquerides, i alhora avançar en la igualtat entre dones i homes. Per això mateix cal seguir potenciant les polítiques d'igualtat tant dintre de la nostra organització com a les empreses, continuar la lluita contra la violència de gènere, impulsar polítiques de conciliació de la vida personal, familiar i laboral, continuar les polítiques de sensibilització dirigida als nostres delegats i afiliats. Així com també potenciar la utilització d'un llenguatge inclusiu i no sexista tant dintre de la nostra organització com en l'àmbit laboral. Per tal d'assolir aquests objectius caldria organitzar xerrades, jornades, exposicions, tallers i cursets amb alt contingut sensibilitzador i pedagògic.

Cooperació i solidaritat.

La Fundació Pau i Solidaritat és una Organització no Governamental pel Desenvolupament, **laica, democràtica, internacionalista, plural i progressista**, que es construeix sobre la dedicació voluntària de les persones que la conformen i que pretén contribuir, des de la solidaritat i a través de la cooperació internacional al desenvolupament, a la creació d'un nou model de relacions socioeconòmiques a escala global que garanteixi condicions de vida dignes per a totes les persones que habiten el planeta.

La FPS treballa des del món laboral i la professionalitat en la cooperació i el compromís en la solidaritat, mantenint la nostra autonomia tant davant dels socis locals com de les institucions de finançament.

Les accions a les nostres comarques haurien de girar al voltant de 4 eixos principals:

1. **El dret als mitjans de subsistència durables** (alimentació i treball).
2. **El dret a la pau, a la vida i a la seguretat.**

3. El dret als serveis públics bàsics (salut, educació, hàbitat, aigua).
4. El dret a l'autodeterminació dels pobles i a la participació política.

5 Mobilitat

La mobilitat amb transport públic a la Comarca d'Osona és un dels temes que permet una intervenció més decidida i amb un gran marge de millora. Des del Consell Comarcal de la Comarca seria interessant que aquest es constituís en ens gestor del transport comarcal, per tal d'unificar les diferents rutes, ja que totes elles reben subvencions per línies deficitàries, a més el consell gestiona tot el transport escolar de la comarca. Amb tots aquest recursos públics es podria fer una planificació més eficient de la mobilitat a la Comarca. Aprofitant el fet que la línia de tren Barcelona - Puigcerdà vertebrava la Comarca de Nord a Sud, s'hauria de negociar amb la Generalitat, que aquesta funcionés com a Metro Comarcal amb unes freqüències suficients, i alhora des de les diferents estacions del tram poder cobrir amb uns busos llançadora l'accés als diferents Polígons Industrials i les poblacions properes. També fora interessant apostar per una actuació activa d'aprofitament dels vorals de les diferents carreteres i amb l'aplicació de la tecnologia fotovoltaica dotar de carrils bici i peatonals els diferents accessos als principals Polígons Industrials. En el mateix sentit fora interessant apostar per la recuperació de la xarxa de camins rals per tal de facilitar la mobilitat sostenible amb mitjans no motoritzats entre poblacions properes.

La mobilitat interna a la comarca del Bages també és un tema a considerar. La majoria de desplaçaments es fan per motius de feina i d'aquest la majoria és fan en cotxe particular. El transport públic està poc adaptat en general per arribar als centres de treball i en els horaris corresponents. També hi ha una cultura d'excessiva utilització del cotxe particular per part dels propis treballadors, inclòs en les empreses en les que encara hi ha transport d'empresa. La utilització del cotxe particular té més costos econòmics, de seguretat i salut i problemes de contaminació ambiental. Des del Sindicat defensem formes de trasllat més econòmiques, segures i sostenibles. En aquest sentit demanem estudis de mobilitat dels principals polígons industrials ubicats a Manresa, Sant Fruitós de Bages i Santpedor, amb l'objectiu de que s'adoptin mesures com la millora i adaptació del transport públic, els autobusos de polígon, el cotxe compartit i pels polígons que estan a les afores respecte a la pròpia localitat facilitar els accessos a peu i en bicicleta. Per altra banda, quan la situació econòmica ho permeti, hauria de recuperar-se el projecte del tren - tramvia del Bages.

En el cas concret de Manresa i en el marc del pla de mobilitat que es vol portar a terme, caldria estudiar la millora de la mobilitat a les zones més conflictives, com per exemple a l'entorn de l'Hospital de Sant Joan de Déu, impulsant mesures com l'accessibilitat del transport urbà, la organització i racionalització de l'aparcament, els estímuls als treballadors/es que utilitzin el cotxe compartit i altres qüestions.

Comunicació

5 La comunicació resulta fonamental en aquests moments. Tant la comunicació interna cap als nostres afiliats, delegats i entre les estructures sindicals, com la comunicació externa, es a dir, la projecció de la nostra tasca sindical. Davant els interessos i la manipulació informativa que hi ha darrere dels mitjans de comunicació 'tradicionals', resulta fonamental utilitzar totes les eines al nostre abast, especialment a través dels mitjans digitals i les xarxes socials.

10 La nostra presència i relació amb els mitjans de comunicació és fonamental la presència de la nostra tasca sindical i les nostres reivindicacions als mitjans de comunicació, tant premsa escrita com premsa digital, com en TV o ràdio. Hem d'aprofitar millor els mitjans per tenir presència regular en els espais d'opinió. Tots aquells articles que, les diferents federacions i territoris enviem als mitjans de comunicació per a la seva publicació, s'ha de coordinar amb la secretaria de comunicació. Tanmateix, totes les activitats comarcals amb participació del sindicat, amb cobertura i repercussió als mitjans de comunicació, hem de informar a la secretaria de comunicació. La coordinació amb la secretaria de comunicació és necessària per poder publicar, posteriorment, mitjançant les nostres eines digitals, els enllaços corresponents a la ubicació d'aquestes notícies. Seria convenient aportar una llista, als mitjans de comunicació, amb la relació de persones de contactes segons l'àmbit d'actuació.

25 També cal seguir incidint en la campanya de recollida d'adreces de correu electrònic de tots els afiliats. I s'haurà de fer amb la implicació de tota la estructura del sindicat, tenir-ho present en qualsevol gestió, tant en el moment en que s'afilien, com per qualsevol tema que vinguin al sindicat (assessorament, cursos,...). Serà necessària la implicació dels sindicats comarcals i als principals comitès de empresa i seccions sindicals. La immediatesa amb la que ens permet treballar aquesta eina, per convocar e informar als delegats i afiliats, ha de formar part, si no ho és ja, de la nostra activitat sindical.

30 Tant la web com les pàgines facebook i twitter han de estar actualitzades permanentment, i per això hem de establir una sèrie de usuaris de cadascuna de les comarques per mantenir la nova pàgina des de les tres territoris, a partir de les informacions i notícies de cada comarca. Els continguts de caràcter general s'actualitzarà des de la secretaria de comunicació.

35 Les adreces de la web, facebook i twitter de CCOO de la Catalunya Central, ha d'aparèixer en tots els continguts, material, octavetes, cartells, documents, etc , que s'editin des de la comarca.

4. PROPOSTES SINDICALS. ÀREA ORGANITZATIVA I ASSESSORAMENT

Afiliació i Seccions Sindicals d'Empresa.

- 5 El creixement de la afiliació ha de seguir sent l'objectiu bàsic i central del sindicat. Ara fa quatre anys vam situar aquest aspecte en la centralitat de la discussió dels nostres congressos. La crisi ens ha repercutit negativament en aquest objectiu i no ens ha permès assolir allò que ens havíem fixat. La afiliació però, ha de seguir sent l'eix fonamental del sindicat. La missió del sindicat ha de ser organitzar els treballadors/es a partir de la seva afiliació.
- 10 · Aprofitar una nova organització més forta, la Intercomarcal Catalunya Central, per oferir millor suport a la afiliació, i en aquesta dinàmica aconseguir augmentar el nombre d'afiliats/des.
- Que la representació sindical a les empreses facin créixer la nostra afiliació. Augmentar el nombre de delegats/des afiliats/des.
- 15 · Impulsar les accions en l'àmbit de la comunicació i la participació per garantir la fidelització de la afiliació.
- La secció sindical ha de continuar sent la primera via de participació dels afiliats/des de CCOO i la via d'implicació en la tasca sindical a les empreses. Hem de potenciar la constitució de seccions sindicals en aquelles empreses on el volum de afiliació ho permeti i encara no estiguin constituïdes. La constitució de seccions sindicals és la millor garantia de feina sindical i de bons resultats en les eleccions sindicals.
- 20 · Impulsar campanyes de captació de nous afiliats, sobretot entre la gent jove, ja que la implicació d'aquests és clau pel que fa al futur creixement i enfortiment del
- 25 sindicat.

Eleccions Sindicals

- La nova Intercomarcal Catalunya Central serà la primera força sindical en el territori i volem seguir essent-ho en un futur immediat. Aquesta primacia ens permetrà seguir endavant amb el nostre projecte sindical, un projecte que té com a objectiu prioritari seguir sent útils en la defensa de les necessitats i interessos de la classe treballadora de les nostres respectives comarques.
- 30

· L'objectiu ha de ser seguir sent la primera força sindical a les comarques del Berguedà, Bages i Osona.

· El treball de col·laboració entre el territori i sindicats de ram en el conjunt de la nova Intercomarcal ha de ser clau per seguir sent la primera força sindical.

5 Mantenir l'estructura als territoris també ho serà per assolir aquest objectiu.

· Desenvolupar un equip coordinador d'eleccions sindicals de les tres comarques amb trobades periòdiques que permetin la planificació del treball i la cooperació, especialment en els períodes de concentració.

10 · Potenciar el debat sobre l'actual model de representació sindical. En el nostre territori amb molta presència de petita empresa i micro-empresa el model dificulta la presència en els centres de treball. Un nou model hauria d'anar en la línia de arribar a un major nombre de treballadors/es i que no entrés en contradicció amb la afiliació. Per tal de poder portar a terme aquest objectiu és imprescindible que a la nova Intercomarcal hi hagi suficients sindicalistes de referència i/o proximitat.

15

Formació Sindical

La formació sindical s'ha convertit en una de les eines bàsiques del sindicalisme a les empreses, tant per la seva capacitat a l'hora d'introduir els nous delegats/des en el món sindical, com per donar noves i millors eines als delegats/des dotant-los de més experiència (reciclatge). Esdevé també una eina important per a l'increment de la afiliació i per al desenvolupament estratègic del coneixement respecte determinats factors en les empreses com per exemple, la salut laboral.

20

La formació sindical és garantia de transmissió de valors, suport a l'acció sindical a l'empresa pels delegats i delegades que representen a la nostra organització i un element fonamental en el desenvolupament organitzatiu de CCOO.

25

La Formació Sindical ha de seguir tenint presència en els tres territoris. A la vegada, hem d'aprofitar el major volum de delegats/des per augmentar l'oferta de cursos als delegats/des, reforçar la formació adreçada a quadres i dirigents i per programar itineraris formatius coherents amb les prioritats sindicals.

30

- Reforçar les sessions d'acollida de nous delegats/des per informar de l'organització sindical de CCOO i derivar a cursos programats de formació

sindical o organitzar accions formatives puntuals (sessions d'un dia) sobre les temàtiques amb més demanda i més útils des del punt de vista sindical.

- Potenciarem la figura del o la persona responsable de formació sindical per aprofitar millors els recursos existents i fer un treball rigorós de seguiment i aprofitament dels participants a la FS. També establirem criteris clars d'accés a la formació, relacionant formació –afiliació - implicació i aprofitament actiu cap a la nostra organització.

10 **Militància i Participació**

En la dinàmica d'ajustos que patim, recuperar la participació i la militància han de ser claus. Quan parlem de militància volem dir implicar a l'afiliació en la dinàmica sindical, animar les seves inquietuds i facilitar la seva participació. Més enllà de la participació dels delegats/des (que també cal incrementar) en els aspectes laborals de l'empresa, convé que existeixin afiliats/des amb voluntat de treballar per l'extensió del sindicalisme o de qualsevol de les seves àrees (assessorament, immigració, polítiques d'igualtat, cooperació, etc.) .

La implicació de l'afiliació en la vida sindical i en la participació en la presa de decisions és un dels punts pendents de la nostra organització. Som organització i volem seguir sent-ho, però hem de potenciar vies de participació i decisió. Els processos congressuals generen una dinàmica d'implicació que dura uns quatre mesos, passats aquests, fins després de quatre anys la afiliació no té opció d'intervenir en la presa de decisions. Cal corregir aquest fet, obrir la organització i implicar al conjunt dels treballadors/es. La capacitat d'incidir en les decisions dóna una major implicació i identificació amb la organització. Hem d'explorar vies que vagin en aquesta direcció.

Les noves xarxes d'informació i de comunicació ens han de permetre augmentar la participació de l'afiliació i a la vegada donar marge a la militància activa.

Assessorament Sindical

L'assessorament continua sent una eina bàsica del nostre sindicat. Ho és en el sentit que la nostra afiliació i el conjunt de treballadors/es ho valoren molt positivament. És una molt bona eina d'afiliació i de difusió del sindicalisme.

1.Hem de garantir l'assessorament sindical a les tres comarques de la nova organització (persones i recursos). Amb presència fixa i continuada de cara a garantir la igualtat de tracte.

2.Augmentar el nivell de formació dels assessors/es i obrir aquesta a possibles quadres que vulguin desenvolupar la tasca.

3.Valorar la possibilitat de donar preferència als afiliats/des per tal de que puguin gaudir d'una atenció més propera.

Gabinet Tècnic i Jurídic

De la mateixa manera que l'assessorament sindical, el Gabinet tècnic i jurídic continua sent una peça clau en l'acció sindical, per l'assessorament més específic però també pel suport que dona a l'acció sindical a les empreses. En els darrers anys, i amb la forta crisi que hem patit hem vist la importància de la seva feina en l'assessorament als delegats/des i Comitès del territori. Tot i l'important volum de feina hem vist com s'ha vist reduïda la seva presència.

Dotar de més recursos, especialment humans, al Gabinet Tècnic i Jurídic en la nova intercomarcal, de cara a augmentar la capacitat d'atenció en el territori (al Bages, al Berguedà i a Osona).

Fundació Paco Puerto

En els moments actuals ens trobem en la difícil situació de veure com és cada cop més important la formació, ocupacional i continuada, però en canvi els governs redueixen dràsticament el pressupost destinat a aquests conceptes. El conjunt de treballadors i treballadores valoren molt positivament la possibilitat de rebre formació, i pels treballadors aturats la formació és una eina de primera necessitat. La Fundació Paco Puerto ja funciona de forma intercomarcal, i coordina les tres comarques.

1. Mantenir i potenciar la Fundació Paco Puerto a CCOO Catalunya

2. Garantir la seva presència i la totalitat dels programes que desenvolupa

3.Seguir insistint en que el conjunt de federacions prioritzin la formació a través de la Fundació Paco Puerto.

5. UNIÓ INTERCOMARCAL CCOO CATALUNYA CENTRAL. ESTRUCTURES DE DIRECCIÓ

5 Comissió Executiva Intercomarcal

10 És el màxim òrgan de direcció de la Intercomarcal. Ha de complir tots els requisits de representativitat que marquin els Estatuts de la CONC i s'haurà de reunir almenys un cop per trimestre natural. A efectes de funcionament, aquest òrgan es dotarà d'un reglament de funcionament intern.

L'Executiva Intercomarcal estarà formada per :

1. Els membres de la Permanent.
- 15 2. Els secretaris generals dels rams constituïts o equips de treball federatius de caràcter estable implantats al territori.
3. Els Sindicalistes de proximitat.
- 20 4. Els representants ratificats per la pròpia executiva a proposta de la permanent, els quals representaran les distintes àrees d'activitat sindical: Immigració, Salut Laboral, Cultura, Formació i Aliances socials.

25 El secretari general de la UI farà una proposta a la comissió executiva intercomarcal de Comissió Permanent, de persones escollides al congrés, per a la seva votació i ratificació. A l'hora d'escollir aquestes persones es tendirà vers la paritat de gènere, d'acord amb les polítiques d'igualtat impulsades des de la CONC.

30 Permanent

En el si de tota organització cal dotar-se d'un mínim d'àmbits delimitats amb funcions, tasques i responsabilitats específiques, els quals han de poder actuar i decidir de manera ràpida i eficient envers tot allò que els afecti de forma directa i concreta i tingui lloc dins de la temporalitat fixada entre les reunions de l'Executiva Intercomarcal.

35 Aquests àmbits o estructures obeeixen als criteris d'eficàcia, rapidesa, polivalència, tenint com a finalitat proporcionar millor suport als nostres delegats/des i servei als nostres afiliats/des, essent l'òrgan que portarà a la pràctica les decisions preses per i en l'executiva.

40 Aquesta permanent, així com els membres que en formin part i les funcions que els hi correspongui, estaran en consonància respecte allò que determinin els Estatuts de la CONC.

Aquesta Permanent inicialment estarà constituït per les següents 7 Secretaries a més de la Secretaria general de la Intercomarcal de la Catalunya Central.

Secretaria General.

Secretaria d'Organització.

Secretaria de Recursos.

Secretaria Socioeconòmica.

5 Secretaria d'Imatge i Comunicació.

Secretaria de la Dona.

Secretaria Comarcal.

Secretaria Comarcal.

10 Les Secretaries Comarcals seran ocupades per les persones adscrites a aquelles Comarques a les qual no pertanyi la persona que ocupi la Secretaria General Intercomarcal i que hagin decidit les persones adscrites en el si dels futurs "Consells de Participació Comarcals".

15 L'Executiva Intercomarcal haurà de ratificar dins del marc de la primera reunió d'aquest òrgan, a les persones proposades per a la direcció/coordinació de les secretaries comarcals.

Consells de participació comarcals

20 Donat el fet que les distintes comarques que formaran part de la nova Intercomarcal de la Catalunya Central tenen unes realitats geodemogràfiques diferents. Uns territoris amb idiosincràsies, dinàmiques socials, especificitats i particularitats pròpies que ens fan reflexionar sobre la necessitat de considerar aquesta realitat com un actiu i un valor afegit per aquest procés de fusió intercomarcal.

25 Aquesta idea és plenament coherent amb la posició expressada als documents congressuals de CCOO de Catalunya, quan afirmem que els nostres objectius estratègics pel proper període són, reforçar la proximitat amb el centre de treball i els treballadors i les treballadores, l'ancoratge del sindicat amb la realitat sectorial i territorial i la voluntat d'articular espais efectius, àgils i pro actius per a la participació
30 del conjunt de la afiliació de la nostra organització.

En aquest sentit, proposem la creació d'un espai participatiu adreçat al conjunt de la afiliació de CCOO de les comarques de la Catalunya Central, que ha de fer compatible la corresponsabilitat i la translació al territori de les decisions sindicals aprovades als
35 òrgans de direcció existents i, d'altra banda, tenir un espai de debat, participació i autonomia per poder dur-les a terme.

Aquest espai tindria com a nom, *Consell de participació comarcal* i hauria de poder implementar-se a totes les comarques i espais territorials existents a la Unió Intercomarcal, si així es considerés i fos viable.

5 *El Consell de participació comarcal*, serà coordinat i dinamitzat per una Comissió permanent, que estarà formada per les persones que sent de la comarca formin part de l'òrgan executiu de direcció de la Unió Intercomarcal – Comissió executiva – i podrà dotar-se d'un reglament de funcionament.

10 Tindrà una figura de secretari comarcal, que serà escollit al congrés Intercomarcal, a proposta del consell de participació comarcal, i que serà ratificat per l'executiva intercomarcal sorgida del congrés.

Els *Consells de participació comarcal*, tindrà com a funcions:

- Dinamitzar la participació i cercar la implicació activa de la afiliació de CCOO al voltant d'aquelles decisions sindicals que hagin de tenir una translació a les empreses, municipis i societat osonenca.
- 15 • Reforçar la presència sindical als espais de representació institucional i de concertació, existents al territori.
- Desenvolupar i incorporar al treball sindical les inquietuds, aspiracions i treball en xarxa del teixit associatiu de cada comarca vinculats a l'acció socioeconòmica territorial.
- 20 • Reforçar el caràcter de sindicat sociopolític, des de la capacitat de proposta, la confluència i la relació permanent amb les associacions, plataformes i entitats existents, a través de la reivindicació i la mobilització social.
- Donar continuïtat a l'organització d'activitats, adreçats al conjunt de la afiliació, de caràcter cultural, de reflexió, debat i reforçament d'idees i valors del sindicalisme de classe i nacional.
- 25 • Aquelles altres activitats que es considerin més idònies per un millor arrelament de CCOO a les comarques.
- Desenvolupar totes aquelles tasques i relacions que tinguin a veure amb els mitjans de comunicació, premsa escrita o amb canals i àmbits culturals i institucionals, que permetin difondre i divulgar les propostes, accions o punts de vista del sindicat CCOO dins de l'àmbit comarcal.
- 30

